

ΚΕΙΜΕΝΟ: Λυσίας, Κατὰ Ἐπικράτους καὶ τῶν συμπρεσβευτῶν ἐπίλογος, 5-7

Γ1. Και ὁμως ὅλοι γνωρίζετε καλά τούτο, ὅτι, ὅταν τιμωρεῖτε αὐτούς που δεν μποροῦν να μιλήσουν, δεν εἶναι αὐτό παράδειγμα ὅτι εσεῖς δεν αδικεῖτε, ἀλλά ὅταν τιμωρεῖτε αὐτούς που μποροῦν να μιλούν, τότε ὅλοι θα σταματήσουν να επιχειροῦν να σας βλάψουν. Τώρα με ασφάλεια μποροῦν αὐτοὶ να κλέβουν τα δικά σας. Γιατί, εἴαν διαφύγουν της προσοχῆς, χωρίς φόβο θα μπορέσουν αὐτά να τα απολαύσουν (χρησιμοποιήσουν). Εἴαν ὁμως ἀποκαλυφθoύν, με μέρος των κλοπιμαίων εξαγοράζουν τον κίνδυνο ἢ εἴαν ἔλθουν στο δικαστήριο, σώζονται με τη δύναμή τους (δηλαδή την ευγλωττία). Τώρα, λοιπόν, δικαστές, εἴαν τιμωρήσετε αὐτούς, θα δώσετε στους ἄλλους παράδειγμα να εἶναι δίκαιοι. Ἐχουν ἔλθει ὅλοι οἱ ασχολούμενοι με τη διακυβέρνηση της πόλης, ὄχι για να ακούσουν εσάς, ἀλλά για να μάθουν ποια γνώμη ἔχετε εσεῖς για αὐτούς που αδικoύν. Επομένως, εἴαν αθώώσετε αὐτούς, θα νομίσουν αὐτοὶ ὅτι δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος, εἴαν σας εξαπατοῦν, να ωφελοῦνται ἀπὸ τα δικά σας. Εἴαν ὁμως τους τιμωρήσετε καταδικάζοντάς τους σε θάνατο, με την ἴδια ψήφο θα κάνετε τους ἄλλους πιο κόσμιους (τίμιους) ἀπὸ ὅ,τι εἶναι τώρα και θα τους τιμωρήσετε.

Γ2. ἔση (ἢ ἔσει)

ἀδικούντων

τοῖς δυναμένοις

λάθοις

ῥφθησαν

μέρεσι

οὔτινος ἢ ὅτου

σοῦ, σου

ἐτιμῶμεν

ψήφοις

Γ3. α. ἅπαντες: Κατηγορηματικός προσδιορισμός στο εννοούμενο ὑμεῖς

λέγειν: Τελικό ἀπαρέμφατο, ἀντικείμενο της μετοχῆς τοὺς μὴ δυναμένους

ἐπιχειροῦντες: Κατηγορηματικὴ μετοχή εκ του παύσονται

ἀδεῶς: Επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου

τῇ δυνάμει: Δοτικὴ του μέσου

τούτων: Ἀντικείμενο του ἀποψηφιεῖσθε

Γ3. β. ὅτι οὐχ τότε ἔσται παράδειγμα τοῦ μὴ ὑμᾶς ἀδικεῖν:

Δευτερεύουσα ονοματική πρόταση, ειδική ως επεξήγηση στο τοῦτο. Εισάγεται με τον ειδικό σύνδεσμο ὅτι και εκφέρεται με οριστική, γιατί δείχνει κάτι που θεωρείται πραγματικό

ἐὰν μὲν γὰρ λάθωσιν, ἀδεῶς αὐτοῖς ἔξουσι χρῆσθαι:

Υπόθεση: ἐὰν μὲν γὰρ λάθωσιν

Απόδοση: ἀδεῶς αὐτοῖς ἔξουσι χρῆσθαι

Ο υποθετικός λόγος φανερώνει το προσδοκώμενο

Υποθετικός λόγος που δείχνει την απλή σκέψη του λέγοντα:

Εἰ μὲν γὰρ λάθοιεν, ἀδεῶς αὐτοῖς ἂν ἔξοιεν (σχήσοιεν) χρῆσθαι.